

ROMÂNIA

TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ Nr.

Şedință publică de la

Completul compus din:

PREȘEDINTE

GREFIER

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe contestatoarea prin PRIMAR cu sediul în comuna

județul Tulcea în contradictoriu cu intimatele AGENTIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA – ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ – SERVICIUL DE INSPECȚIE FISCALĂ 3, cu sediul cu sediul în Tulcea, str. 1 județul Tulcea, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședință publică din data de susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru ca reclamanta să depună la dosarul cauzei concluzii scrise a amânat pronunțarea pentru data de 1, apoi la data de 1, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată sub nr. la Tribunalul Tulcea, contestatoarea , prin Primar, a formulat în contradictoriu cu intimatele A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, Direcția Generală a Finanțelor Publice - Activitatea de Inspectie Fiscală, – Serviciul de Inspectie Fiscală nr. 3 contestație împotriva Deciziei de impunere nr. , Raportului de inspecție fiscală generală încheiat în data de sub nr. și împotriva Deciziei nr. din privind soluționarea contestației depusă de , acte emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Tulcea.

Totodată, s-a solicitat și suspendarea executării actelor administrativ-fiscale în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004.

În motivarea contestației, s-a arătat că suspendarea executării unui act administrativ se poate dispune numai în măsura în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 14 (1) din lege, respectiv existența unui caz bine justificat, care poate fi reținut în situația în care din împrejurările cauzei ar rezulta o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate, iar prevenirea producerii unei

pagube iminente definite de art. 2 alin. 1, lit. s din Legea nr. 554/2004, căreia îndeplinire poate fi reținută în situația în care executarea actului administrativ i-ar putea produce reclamantei un prejudiciu greu sau imposibil înălăturat în ipoteza anulării actului.

Consideră contestatoarea că dacă ar emite dispoziții de imputație salariaților, recuperând sumele imputate, iar prezenta acțiune ar fi admisă, chiar și în parte, este evident că s-ar crea un prejudiciu patrimonial salariaților, în spete fiind îndeplinite cerințele prevăzute cumulativ de lege pentru suspendarea executării actului administrativ, cazul bine justificat și prevenirea producerii unei pagube iminente.

Arată contestatoarea că, în urma controlului efectuat de Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea la , s-a constatat că au fost acordate salariaților, funcționari publici și personal contractual, în anii sume reprezentând „drepturi pentru menținerea sănătății” și „drepturi pentru ținuta decentă” fără ca sumele respective să fie incluse în baza de calcul a impozitului pe venituri din salarii, iar aceste sume au fost achitate de angajator din bugetul local unde au fost prevăzute la toate capitolele la titlul II „bunuri și servicii” alin. 20.14 „protecția muncii”, în baza Contractului colectiv de muncă aplicabil (pentru acoperirea unei părți a cheltuielilor cu medicamente, tratamente medicale...hrană).

Susține contestatoarea că, în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin (4) din O.U.G. nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, modificată și completată ulterior, și salariații civili care au dreptul la hrană potrivit normelor, atunci când nu beneficiază de alimente, primesc, în locul acestora, valoarea finanțieră neimpozabilă a normei de hrană la care au dreptul, iar în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (4) lit. b din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, drepturile de hrană cordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare, nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile în înțelesul impozitului pe venit.

Potrivit dispozițiilor art. 55 alin. (4) lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, contravaloarea drepturilor de protecție a muncii nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile în înțelesul impozitului pe venit.

Consideră contestatoarea că aceste sume ar fi putut fi asimilate veniturilor salariale și puteau fi impozitate, numai dacă în bugetul local de venituri și cheltuieli al instituției erau prevăzute la art. 10.02 – cheltuieli salariale în natură, respectiv 10.02.30 – alte drepturi salariale.

În consecință, analizând aceste prevederi legale, precizează că impozitarea sumelor reprezentând „drepturi pentru menținerea sănătății” și „drepturi pentru ținuta decentă” prevăzute în bugetul local la toate capitolele la titlul II „bunuri și servicii” alin. 20.14 „protecția muncii”, acordate în baza Contractului colectiv de muncă aplicabil, salariaților funcționari publici și personalului contractual în anii 2007-2010, contravine prevederilor art. 55 alin. (4) lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Mai arată contestatoarea că, în urma inspecției fiscale, s-a constatat că în anii și a acordat pentru funcționari publici și personalul contractual tichete cadou în quantum de lei/persoană cu ocazia Paștelui, Crăciunului, Zilei de 1 Marie, Ziua Educației, considerând eronat, în baza

55 alin. (4) din Legea nr. 571/2003, că aceste avantaje, depășind 150 lei pot fi similate din punct de vedere fiscal veniturilor salariale.

Sustine contestatoarea că tichetele cadou au fost acordate din bugetul local, în baza unei legi speciale, respectiv Legea nr. 193/2006 privind „acordarea tichetelor cadou și de creșă”, care prevede în art. 12 alin. (2) că: „sumele corespunzătoare tichetelor cadou și tichetelor de creșă acordate de angajator nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial”.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 55 alin. (4) lit. a – cap. III din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, „nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute la art. 55 din Codul Fiscal, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget”.

Mai mult, sustine contestatoarea, în conformitate cu art. V pct. 8 din Legea nr. 343/2006, cu modificările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2007 se abrogă prevederile legate de obligațiile fiscale stabilite potrivit Legii nr. 571/2003, de la art. 12 alin. (2) din Legea nr. 193/2006.

Precizează contestatoarea că impozitarea tichetelor cadou a fost reglementată prin dispozițiile art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal și alte măsuri financiar-fiscale, publicată în monitorul Oficial al României nr. 431/28 iunie 2010, care a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2010, aşa cum se specifică la art. V în cuprinsul acesteia.

În consecință, sustine contestatoarea, tichetele cadou au fost acordate legal, în baza unei legi speciale în care nu se specifică la data acordării obligația de a supune impozitării aceste tichete. Impozitarea tichetelor cadou se va face pentru cele care vor fi acordate începând cu data de 1 iulie 2010, nicidcum retroactiv, și consideră că organul de control fiscal când calculează impozitul pentru tichetele cadou în baza Legii nr. 571/2003, omițând prevederile Legii nr. 193/2006, nu face altceva decât să încalce un principiu de drept și anume „specialibus derogant principale”.

În drept, își intemeiază contestația pe dispozițiile Legii nr. 554/2004, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și Legea nr. 193/2006.

În dovedirea acțiunii, au fost depuse, în copie: actele administrativ fiscale contestate și s-a solicitata efectuarea unei expertize contabile, probe încuviințate de către instanță.

În apărare, intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată.

A arătat intimata că organele fiscale din cadrul A.I.F. – Serviciul Inspectie Fiscală 3 al Direcției Generale a Finanțelor Publice Tulcea, au verificat modul de stabilire, reținere, declarare și plată a impozitelor și contribuțiilor la datorate bugetului general consolidat al statului,

Verificarea s-a efectuat pentru perioada rezultatele inspecției fiscale fiind consemnate în Raportul de inspecție fiscală generală nr. În baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.

A mai arătat intimata că, în urma verificărilor efectuate, organele de control fiscal au constatat că, urmare controlului efectuat de Curtea de Conturi a României pentru perioada [REDACTAT], s-a constatat că reclamanta a efectuat plăți în numar mare prin casieria unității, reprezentând „drepturi speciale” acordate salariaților săi (funcționari publici și personal contractual), pentru „menținerea sănătății și securității muncii” dar și pentru „o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează”; sumele respective au fost acordate în baza unor tabele nominale, conform Contractului colectiv de muncă și a Acordului colectiv de muncă încheiat pe anii respectivi la nivelul [REDACTAT]

Astfel, pentru anul [REDACTAT] a fost acordată suma de [REDACTAT] lei, pentru anul [REDACTAT] [REDACTAT] lei, pentru anul [REDACTAT] [REDACTAT] lei, pentru anul [REDACTAT] [REDACTAT] lei, sumă de [REDACTAT] lei (aferent perioadei ianuarie-martie), iar pentru anii fiscale [REDACTAT] și [REDACTAT] primăria a mai acordat salariaților săi și sumă totală de [REDACTAT] lei, reprezentând tichete cadou cu ocazia Păștelui, Crăciunului, Zilei de 1 Mai, Ziua Educației, fără a respecta însă prevederile legale din Legea nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă.

Organele de control au mai constatat că toate aceste sume acordate angajaților primăriei, nu au fost incluse în veniturile brute realizate lunar de reclamantă și implicit nu au fost incluse nici în baza de calcul a impozitelor pe veniturile din salarii precum și a tuturor celorlalte contribuții datorate de reclamantă, respectiv: pensii, și drepturi de asigurări sociale, șomaj, asigurări de sănătate, asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate bugetului de stat de angajator, precum și de angajați, dar și a contribuților pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, precum și contribuții la fondul de garantare pentru plata creațelor sociale;

Susține intimata că, pentru constatăriile de mai sus, organele de control fiscal au considerat că în conformitate cu prevederile art. 55 alin. (2), lit. k din Codul fiscal, sumele (acordate de primărie angajaților săi), prezentate mai sus, sunt asimilate veniturilor salariale, astfel că au stabilit în sarcina [REDACTAT] diferențe suplimentare de plată în sumă totală de [REDACTAT] lei, precum și majorări de întârziere aferente acestora în sumă totală de [REDACTAT] lei.

Precizează intimata că, în urma verificării efectuate, organele de control fiscal au constatat că în perioada verificată [REDACTAT] a acordat angajaților săi sume reprezentând fonduri speciale pentru menținerea sănătății și asigurarea protecției personalului și pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează, pentru care nu a calculat, declarat și virat impozitul pe veniturile din salarii încălcând astfel prevederile art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Consideră intimata că sumele plătite salariaților săi pentru menținerea sănătății și asigurarea protecției personalului nu pot fi confundate cu contravalarea alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii, ce se acordă în anumite sectoare (ex. metalurgie, etc.) potrivit legislației în vigoare

Față de aceste considerente, întrucât în conformitate cu prevederile legale de mai sus organele de control fiscal au procedat corect stabilind că toate sumele reprezentând plăți („drepturi speciale”) acordate salariaților săi în intervalul sunt asimilate cheltuielilor salariale și deci supuse impozitării, pentru acest capăt de cerere contestația este neîntemeiată.

Se apreciază de către intimată că nu pot fi reținute afirmațiile contestatoarei cu privire la „tichetele cadou în quantum de [] lei cu ocazia Paștelui, Crăciunului, Zilei de 1 Marie, Ziua Educației, aceasta considerând că în mod eronat în baza art. 56 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, că aceste avantaje, depășind [] lei pot fi asimilate din punct de vedere fiscal veniturilor salariale” și nici prevederile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 193/2006 privind accordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă, întrucât, potrivit art. V, pct. 8 din Legea nr. 57/2003 privind Codul fiscal, începând cu data de [] se abrogă prevederile legate de obligațiile fiscale stabilite potrivit Legii nr. 571/2003 de la art. 12 alin. (2) din Legea 193/2006, implicit se abrogă și prevederile pct. 11.1 și 11.2 din H.G., nr. 1317/2006 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind accordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă.

Astfel, pe lângă dispozițiile prevederilor legale din Codul fiscal și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal citate anterior se rețin și prevederile art. 55 din Codul fiscal, care la alin. (4) specifică: „Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit: a)... Cadourile oferite de angajatorii în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, Zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajaților cu ocazia zile de 8 Martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depășesc 150 lei”, de unde rezultă că diferența de [] lei/persoană nu se încadrează în prevederile art. 55 alin. (4).

Arată intimata că în art. 55 alin. (3) din Codul fiscal privind Definirea salariilor, reglementat prin dispozițiile art. I, pct. 13 – invocat de contestatoare, din O.U.G. nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și alte măsuri financiar fiscale, se precizează la art.(3) că: „Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate dependentă includ, însă nu sunt limitate potrivit lit. h) la tichetele cadou acordate potrivit legii”.

Astfel, până la data de [], tichetele cadou au fost neimpozitate doar în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane nu depășea suma de 150 lei/persoană, iar începând cu această dată tichetele cadou sunt asimilate în totalitate veniturilor din salarii, din punct de vedere fiscal.

Apreciază intimata că față de cele menționate, se reține că organele de control fiscal au procedat corect stabilind că numai diferența dintre suma de [] lei/pers. (acordată de primărie salariaților săi sub formă de tichete cadou) și suma de 150 lei/pers (prevăzută legal) este asimilată veniturilor din salarii în vederea impunerii, respectiv suma de [] lei/persoană, astfel încât și acest capăt de cerere este neîntemeiat.

Cu privire la contribuțiile datorate de reclamantă, respectiv: drepturi de asigurări sociale, șomaj, asigurări de sănătate, asigurări pe accidente de muncă și boli profesionale datorate bugetului de stat de angajații precum și de angajați, contribuții pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, contribuții la fondul de garantare pentru plata creațelor sociale, dar și vărsăminte de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate, arată intimata că potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aplicabil în anul 2007, „Baza lunară de calcul, la care angajatorul datorează contribuția de asigurări sociale, o constituie fondul total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I și II” coroborate cu prevederile pct. 19/2000, lit. I din Ordinul nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, conform cărora: ”Prin sintagma venitul brut realizat lunar se înțelege venitul brut în bani, achitat din fondul de salarii, reprezentând:... I) alte sume acordate potrivit legii.”

Arată intimata că în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aplicabil în perioada „...” Baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de către angajator, o constituie suma veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale conform art. 23 alin. (1)”, coroborate cu prevederile pct. 129, lit. I) din Ordinul nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, conform cărora: „Prin sintagma venitul brut realizat lunar se înțelege totalitatea veniturilor în bani sau în natură, indiferent de fondurile din care acestea se achită, realizate de asigurații care se află în una sau mai multe dintre situațiile de la art. 5 alin. (1) pct. I și II din lege..”

Precizează intimata că, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aplicabil în 2007: „Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie: a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. II, coroborate cu prevederile art. 19, lit. I) din Ordinul nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000 citate anterior.

Invocă în apărare intimata și dispozițiile art. 23, alin. (1), lit. a) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, citat anterior în cazul asiguraților, coroborate cu prevederile pct. 19 lit. I) din Ordinul 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000, de asemenea citate anterior, pentru perioada ianuarie 2008

Arată intimata că potrivit art. 26 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă cu modificările și completările ulterioare: „Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj, iar potrivit art. 27 alin. (1) al aceleiași legi, :”Angajatorii au obligația

a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru somaj, a cărei cotă se aplică asupra bazei lunare de calcul, reprezentată de venitul brut realizat lunar, în situația persoanelor asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19”

Mai arată intimata că potrivit art. 4 din Ordinul nr. 617/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv de asigurat fără plata contribuției, „Contribuția angajatorilor se calculează asupra veniturilor din salarii sau assimilate salariilor, iar potrivit art. 5 alin. (1) al aceluiași ordin, „contribuția lunară a persoanelor asigurate se stabilește sub forma unei cote stabilite de lege, aplicată asupra veniturilor din salarii sau a celor assimilate acestora, care sunt supuse impozitului pe venit, iar angajatorul are obligația calculării, reținerii și virării lunare integrale a contribuției datorate de către persoana asigurată în contul deschis pe seama C.N.A.S. la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului în a căror rază angajatorii sunt luați în evidență ca plătitori de impozite și taxe.

Totodată, conform alin. (2) al acestui ordin: ”Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, iar potrivit alin. (3) „veniturile assimilate salariilor cuprind orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori assimilate salariilor care se supun impozitului pe venit, aş cum sunt definite de Codul fiscal și de Normele metodologice de aplicare a acestuia”.

Intimata invocă în continuare prevederile art. 257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății care la alin. (1) prevede că: „Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 231, alin. (1) și cele ale alin. (2) potrivit cărora: „Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică conform lit. a) veniturilor din salarii sau assimilate salariilor care se supun impozitului pe venit.

Arată intimata că art. 101 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale prevede că: „Baza lunară de calcul la care persoanele prevăzute la art. 5 și 7 datorează contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale este reprezentată de fondul total salarii brute lunare realizate”.

Susține intimata că potrivit art. 4 alin. (2) din O.U.G. nr. 158/2005 privind conchediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate: „Începând cu data de 1 ianuarie 2006, cota de contribuție pentru conchedii și indemnizații, destinată exclusiv finanțării cheltuielilor cu plata drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, este de 0,85%, aplicată la fondul de salarii după caz la drepturile reprezentând indemnizație de somaj, asupra veniturilor supuse impozitului pe venit ori asupra veniturilor cuprinse în contractul de asigurări sociale încheiat de persoanele prevăzute la art. 1. alin. (2) lit. e) și se achită la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

Precizează intimata că art. 2 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garanție pentru plata creațelor salariale, stipulează că: „Din Fondul de garantare se asigură plata creațelor salariale ce rezultă din contractele

individuale de muncă și din contractele colective de muncă încheiate de către angajatorii împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești definind deschidere a procedurii insolvenței și față de care a fost dispusă măsura ridicării totale sau parțiale a dreptului de administrare, denumiți în continuare angajatori în stare de insolvență.”

Având în vedere cele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile legale incidente, în spăta, întrucât contestatoarea nu a inclus sumele respective (motivate la pct. 1 și 2 din contestație), - respectiv plățile reprezentând drepturi speciale către angajații săi – în venitul brut realizat lunar în vederea impozitării, consideră intimata că fiind neîntemeiată contestația reclamantei privind suma totală de [] lei reprezentând diferența la impozitul pe salarii și contribuții datorate de reclamantă, corespunzătoare plăților assimilate cheltuielilor salariale efectuate de primărie în perioada []

În ceea ce privesc majorările de întârziere aferente, susține intimata că acestea reprezintă o măsura accesorie în raport cu debitul, și întrucât prin contestația formulată reclamanta nu a obiectat asupra modului de calcul a acestora, potrivit art. 119 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 „Pentru neăchitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”, astfel încât consideră că se imune respingerea contestației și cu privire la aceste sume în quantum de [] ei, menținându-se în totalitate constatăriile organelor de control fiscal.

Față de cele menționate, în temeiul art. 216 alin. 1 din O.G. nr. 92/21.12.2003, privind Codul de procedură fiscală publicat, Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a hotărât în sarcina reclamantei obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. [] pentru suma totală de [] lei reprezentând: impozit pe veniturile din salarii ([] lei), majorări aferente impozitului pe veniturile din salarii ([] lei), C.A.S. datorată de angajator ([] lei), majorări aferente C.A.S.. angajator ([] lei), C.A.S. asigurați ([] lei), majorări aferente C.A.S asigurați ([] lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator ([] lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator ([] lei), contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați ([] lei), majorări aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați ([] lei), F.A.S.S. angajator ([] lei), majorări aferente F.A.S.S. ([] lei), F.A.S.S. angajați ([] lei), majorări aferente F.A.S.S. angajați ([] lei), contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator ([] lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator ([] lei), contribuția pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane juridice sau fizice ([] lei), majorări aferente contribuției pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane juridice sau fizice ([] lei), contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale ([] lei) și majorările aferente contribuției angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale ([] ei).

Referitor la capătul de cerere privind suspendarea executării silite a actului administrativ, intimata solicită ca cererea contestatoarei să fie supusă dispozițiilor art. 215 alin. 2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care

vede că: "Suspendarea executării actului administrativ fiscal se face respectând îspozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

Astfel, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din quantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.

În ceea ce privește capătul de cerere referitor la acordarea cheltuielilor de judecată, intimata solicită respingerea acestuia deoarece, potrivit art. 274 alin. 1) din Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul, poate fi obligată să suporte cheltuielile ocasionate de proces, însă pentru aceasta trebuie ca partea care a pierdut procesul să se afle în culpă procesuală sau prin atitudinea sa în cursul derulării procesului să fi determinat aceste cheltuieli, astfel încât cheltuielile solicitate de contestatoare nu sunt justificate.

În dovedire, au fost depuse la dos cauzei în copie, actele ce au stat la baza emiterii deciziei nr. [REDACTAT] a deciziei de impunere nr. [REDACTAT] precum și a raportului de inspecție fiscală nr. [REDACTAT]

Prin sentința civilă nr. [REDACTAT] s-a admis cererea reclamantei – contestatoare și s-a dispus suspendarea executării actelor administrativ fiscale atacate

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține urătoarele:

Organele fiscale din cadrul D.G.F.P – Activitatea de inspecție fiscală au verificat modul de stabilire, reținere, declarare și plată a impozitelor și contribuțiilor la [REDACTAT] județul [REDACTAT] datorate bugetului general consolidat al statului.

Verificarea s-a efectuat urmăre solicitării Curții de Conturi a României pentru perioada [REDACTAT] pentru contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creațelor salariale, pentru impozitul pe venit din salarii, și celelalte contribuții, rezultatele inspecției fiscale fiind consemnate în Raportul de inspecție fiscală generală nr. [REDACTAT] în baza căruia a fost emisă decizia de impunere nr. [REDACTAT] privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de Inspectia fiscală nr. [REDACTAT]

Împotriva deciziei de impunere nr. [REDACTAT] întocmită de D.G.F.P. Tulcea – Activitatea de Inspecție Fiscală, s-a formulat contestație, soluționată prin decizia nr. [REDACTAT] emisă de D.G.F.P. Tulcea, prin respingerea ei ca neîntemeiată.

S-a reținut de către D.G.F.P. Tulcea faptul că, deși plata drepturilor salariale speciale s-a făcut în mod legal, acestea trebuiau impostație potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare.

Examinând decizia nr. [REDACTAT] emisă de D.G.F.P. [REDACTAT], se reține că este temeinică și legală pentru următoarele considerente:

S-a reținut de către inspecția fiscală faptul că, în anii [REDACTAT] s-au efectuat plăți pentru funcționarii publici și personalul contractual în sumă totală de [REDACTAT] lei pentru anul [REDACTAT] lei pentru anul [REDACTAT] lei pentru anul [REDACTAT] lei pentru lunile [REDACTAT] conform Contractului

colectiv de muncă și Acordului colectiv de muncă încheiate pe anii [] nivelul [] sumele reprezentând „drepturi bănești pe menținerea sănătății și securității în muncă în quantum de [] lei lunar, precum pentru „o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează” în quantum de [] lei pe semestru, plăți efectuate prin casieria instituției, în baza tabelelor nominale.

Totodată, pentru anii fiscale 2008 și 2009, primăria a mai acordat salariaților săi și suma totală de [] lei reprezentând tichete cadou cu ocazia Paștelui, Crăciunului, Zilei de 1 Marie, și pentru Ziua educației.

Toate aceste sume acordate angajaților Primăriei, nu au fost incluse în veniturile brute realizate lunar de contestatoare și implicit nu au fost incluse nici în baza de calcul a impozitelor pe venituri din salarii precum și a tuturor celorlalte contribuții de sănătate, asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate bugetului de stat de angajator, precum și de angajați, dar și a contribuților pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, precum și contribuții la fonduri de garantare pentru plata creațelor solicitate.

S-a reținut de către organele de inspecție fiscală faptul că, în conformitate cu prevederile art. 55 al. 2 lit. k din Codul fiscal, sumele arătate mai sus sunt assimilate salariilor, astfel că au fost stabilite în sarcina Primăriei comunei [] diferențe suplimentare de plată în sumă totală de [] lei reprezentând: impozit pe veniturile din salarii ([] lei), majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii ([] lei), C.A.S. asigurați ([] lei), majorări de întârziere aferente C.A.S. asigurați ([] lei), C.A.S. datorată de angajator ([] lei), majorări de întârziere aferente C.A.S. angajator ([] lei), contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale ([] lei), majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale ([] lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator ([] lei) și majorări ([] lei), contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați ([] lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați ([] lei), C.A.S.S. angajator ([] lei), majorări de întârziere aferente C.A.S.S. angajator ([] lei), C.A.S.S. angajați ([] lei), majorări de întârziere aferente C.A.S.S. angajați ([] lei), contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice ([] lei), și majorări aferente ([] lei), majorări aferente vărsămintelor de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate ([] lei), contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creațelor sociale ([] lei), majorări aferente contribuției angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creațelor sociale ([] lei).

Din suma totală stabilită prin decizia de impunere nr. [] respectiv [] lei, reclamanta a contestat doar suma totală de [] lei aferentă cheltuielilor anilor fiscale 2007-2010.

Deși inspecția fiscală efectuată în cauză a avut la bază și controlul efectuat de Curtea de Conturi a României pentru perioada 2007-2010, se reține că drepturile salariale privind personalul din administrația publică locală au fost acordate în baza contractului/acordului colectiv de muncă și a actului adițional anexă, contracte încheiate între sindicate și autoritatea publică locală, cu raportare la prevederile Legii nr. 130/1996, Legea nr. 188/1999 și Legea nr. 53/2003, și

În următorul paragraf sunt prezentate situații în care obligațiile contractuale au fost înregistrate și la Direcția de Muncă Județeană, acorduri căror legalitate nu a fost pusă la îndoială în condițiile în care autoritatea are sursă de finanțare, respectiv suportarea plătii acestora se face de la bugetul local.

În acest context, obligațiile decurgând din contractul colectiv de muncă nu puteau fi încălcate, întrucât el a fost înregistrat, devenind opozabil și în același timp obligatoriu pentru părțile contractante, potrivit art. 243 din Codul muncii și art. 30 al. 1 din Legea nr. 130/1996, iar obligativitatea exercitării contractului colectiv de muncă derivă și din prevederile Convenției O.I.M. nr. 131/1970.

Prin urmare, drepturile speciale acordate personalului din administrația publică locală în baza contractelor și acordurilor colective de muncă, legal încheiate, au fost recunoscute și de către instanțele judecătoarești care au soluționat în mod favorabil contestațiile angajaților care au beneficiat de aceste drepturi speciale.

Problema de fond a acestui litigiu este dacă plata acestor drepturi speciale se încadrează în prevederile art. 55 din Codul fiscal privind definirea veniturilor din salarii potrivit cu care, sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor, ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă (alin. 1)

Alin. 2 din art. 55 al Codului fiscal prevede că, în vederea impunerii, sunt asimilate salariilor orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor, prevedere coroborată cu pct. 68, 71 și 72 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Art. 68 din Codul fiscal prevede că veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferente de perioada la care se referă, și care sunt realizate potrivit lit. a) din sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire: salarii de bază, sporuri și adausuri de orice fel, orice alte câștiguri în bani și în natură primite de la angajator de către angajați, ca plată a muncii lor”, iar potrivit literei o) „alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor”

Art. 71 din Codul fiscal prevede că „avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreare” iar art. 72 prevede că „avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă”.

Prin urmare, în raport de aceste prevederi legale se reține că „drepturile speciale” acordate de către contestatoare personalului din administrația publică locală nu reprezintă „forme de sprijin”, ci avantaje asimilate salariilor și, deci, supuse impozitării.

În ce privește acordarea către funcționari publici și personalului contractual a ticketelor cadou, se reține că suma ce depășește valoarea de 150 de lei din ticketele cadou acordate salariaților este asimilată din punct de vedere fiscal veniturilor din salarii și este generatoare de obligații fiscale către bugetul general

consolidat, respectiv impozit pe venit, contribuțiile angajaților și ale angajatorului la fondul asigurărilor sociale și fondul de asigurări sociale de sănătate, contribuția angajatorului la fondul de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, aceasta întrucât începând cu 1.01.2007 au fost și fost abrogate prevederile legate de obligațiile fiscale stabilite potrivit Legii nr. 571/2003, de la art. 12 al. 2 din Legea nr. 193/2006

Nu va fi reținut punctul de vedere al contestatoarei, întrucât aceasta a acordat tichete cadou de Paști și de Crăciun în quantum de [] lei/persoană, sume ce o depășesc pe cea de 150 lei prevăzută de art. 55 al. 4 din Legea nr. 571/2003 și care nu se supune impozitarii, aceleași prevederi legale aplicându-se și tichetelor de creșă.

Pentru aceste considerente, urmează a respinge contestația, ca nefondată, actele administrativ fiscale atacate fiind temeinice și legale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRÂŞTE

Respinge contestația privind pe contestatoare COMUNA [] prin PRIMAR, cu sediul în comuna [], județul [] în contradictoriu cu intimatele AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [] și DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE [] ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ - SERVICIUL DE INSPECȚIE FISCALĂ [] cu sediul cu sediul în [], str. [] nr. [] BIS, județul [] având ca obiect anulare act administrativ, ca nefondată.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din []

P R E S E D I N T E,

GREFIER,